

Sentencja

Artykuł 48 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz. U. L 149, str. 2), w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem (WE) nr 631/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zobowiązuje właściwą instytucję ostatniego państwa członkowskiego, w którym zamieszkiwał pracownik będący obywatelem jednego z państw członkowskich, do uwzględnienia — przy obliczaniu emerytury tego pracownika, zamieszkałego w chwili ustalania prawa do emerytury w państwie trzecim — okresów przepracowanych w innym państwie członkowskim, na takich samych warunkach, jak gdyby pracownik ten nadal zamieszkiwał na terytorium Wspólnoty Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 281 z 18.11.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 3 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Celle) — Rechtsanwalt Dr. Dirk Ruffert als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG przeciwko Land Niedersachsen

(Sprawa C-346/06) (¹)

(Artykuł 49 WE — Swoboda świadczenia usług — Ograniczenia — Dyrektywa 96/71/WE — Delegowanie pracowników w ramach świadczenia usług — Procedury udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane — Ochrona socjalna pracowników)

(2008/C 128/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Celle

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rechtsanwalt Dr. Dirk Ruffert als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Land Niedersachsen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Celle — Wykładnia art. 49 traktatu WE —

Przepis krajowy, zgodnie z którym przedsiębiorcy biorący udział w procedurze udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane mają zobowiązać się do poszanowania przepisów w zakresie minimalnej płacy przewidzianych w układach zbiorowych pracy w miejscu realizacji zamówienia oraz do kontroli nad poszanowaniem tych przepisów przez podwykonawców

Sentencja

Dyrektywa 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, interpretowana w świetle art. 49 WE, sprzeciwia się, w sytuacji takiej, jaka wystąpiła w sprawie rozpatrywanej przez sąd krajowy, zastosowaniu podjętego przez władze państwa członkowskiego środka o charakterze ustawodawczym, nakładającego na instytucję zamawiającą obowiązek udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane tylko takim przedsiębiorstwom, które składając oferty zobowiążą się pisemnie do wypłaty swoim pracownikom z tytułu wykonanej pracy wynagrodzenia w wysokości odpowiadającej co najmniej wynagrodzeniu obowiązującemu zgodnie z układem zbiorowym pracy w miejscu realizacji zamówienia.

(¹) Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 10 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vergabekontrollsenat des Landes Wien — Austria) — Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH przeciwko Fernwärme Wien GmbH

(Sprawa C-393/06) (¹)

(Zamówienia publiczne — Dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE — Podmiot zamawiający prowadzący działalność podlegającą częściowo zakresowi przedmiotowemu dyrektywy 2004/17/WE, a częściowo zakresowi dyrektywy 2004/18/WE — Podmiot prawa publicznego — Instytucja zamawiająca)

(2008/C 128/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Vergabekontrollsenat des Landes Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH

Strona pozwana: Fernwärme Wien GmbH